

være med det. Staten har ingen moralsk ret til at komme med løftede pegefingre.

Derfor fornemmer man jo her i Folketingssalen, at folketingsmedlemmerne har en ganske særlig trosbekendelse, der lyder som følger: Vi tror på den almægtige stat, et helligt, lukket offentligt kontor, bureaukraternes samfund, borgernes fortabelse og statsstøtte til alle formål. Igen et citat fra den norske debat.

Fremskridtspartiet vil under ingen omstændigheder medvirke til, at halv- og helstuderede offentligt ansatte, akademikere og andre, man kan skrabe sammen i den værdikommision, skal sidde og moralprædike over for den danske befolkning – aldrig nogen sinde!

Der findes god moral, og der findes dårlig moral, men det er ikke statens opgave at afgøre på individernes vegne, hvad der er god moral, og hvad der er dårlig moral. Det er om noget individets sidste værn for overhovedet at have en personlig identitet, at man selv afgør, hvilke værdinormer man har.

Staten har stjålet ens indkomst i form af skatter. Staten har stjålet ens ret til at bo i eget hus, hvis det hedder sommerhus. Staten har stjålet så mange ting fra den danske befolkning, men at gå ind og stjæle retten til at have sine egne værdinormer vil være en vederstyggelighed, det vil være en skam, og derfor afviser Fremskridtspartiet enhver tanke om at nedsætte en værdikommision.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal ikke aflægge nogen trosbekendelse her, men jeg vil da godt på givnen foranledning afkræfte, at den trosbekendelse, som hr. Kim Behnke oplæste for lidt siden, skulle være min. Jeg tvivler på, at der i og for sig er nogen i dette Folketing, der vil aflægge en tilsvarende trosbekendelse.

Og så vil jeg sige, at jeg synes, at det er utroligt her at høre en repræsentant fra Fremskridtspartiet give udtryk for, at der overhovedet ikke må være nogen fælles værdier og normer i et samfund. Det er utroligt alene af den grund, at hele vort retssamfund jo i virkeligheden hviler på en fælles forståelse af nogle grundlæggende værdier og normer, at det f.eks. ikke er o.k., at man bare render rundt og pandter hinanden ned for et godt ord, hvilket jo faktisk bunder i netop respekt for det enkelte menneske.

Så jeg vil godt høre hr. Kim Behnke, om Fremskridtspartiet og han i virkeligheden mener, at det hele bare skal være et rent Klondike, og at man skal gøre, som man vil, uden tanke på, hvordan det i øvrigt berører medmennesket.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Kim Behnke gik hårdt på, at staten ikke skal nedsætte kommissioner, der skal pådutte folk værdier. Det er jo ikke sådan, vi ser på forslaget, for så var vi også 280 pct. imod.

Men her er der jo tale om et flertal eller et mindretal i Folketinget. Hvis der ikke er noget flertal for det, er det måske meget godt. Så kan vi da synes, det er positivt at være igangsættere til en offentlig debat, hvor alle mulige selvfølgelig har lov til at deltage, og så kan vi jo bare gøre det. Men der skal ligesom være nogen, der sætter noget i gang. Det er måske i virkeligheden en fordel, at der er et flertal, som ikke er positivt stemt over for det. En fri debat kan ikke forhindres, men der skal være nogen til at sætte den i gang.

I den forbindelse vil jeg mene, at det ville være en god idé i arbejdet at trække undersøgelsen omkring livskvalitet fra lægen med det lidt pudsige navn Søren Ventegodt, der kom for nogle år siden, ind i debatten som et grundlag for: Hvad vil det sige at have et godt liv, og hvordan kan vi så herinde som politikere lægge rammerne for sådan et godt liv?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjørnsen i en enkelt ting, nemlig at et samfund skal bygge på fælles værdier og fælles normer. De fælles værdier og de fælles normer skal gro nedefra i samfundet. Det skal være borgerne, der udstikker de fælles normer, frem for, som det er blevet i det danske samfund, at der bliver talt ned til borgerne fra denne talerstol om de beslutninger, der træffes.

Det gælder specielt, når vi tager området med kriminalitet og de problemer, der er dér. Hvis det var borgerne uden for disse tykke mure, der fik lov til at bestemme, hvordan man behandler kriminelle i dette samfund, så sad de i fængsel i stedet for det, der sker, nemlig at politikere, pædagoger, adfærdspsykologer osv. kan tale dem til at rende rundt i gaderne og blive ved med at begå kriminalitet.